2026 • **2 ТРИМЕСЕЧЈЕ** • ИСТОЧНОЦЕНТРАЛНА АФРИКАНСКА ДИВИЗИЈА

МИСИОНСКИ ВЕСТИ

- искуства од светот за млади и возрасни

СОДРЖИНА

На насловната страница: Случајот на Жана изгледал безнадежен и таа се плашела дека ќе умре. Сепак, таа ја посетила клиниката Буганда, еден од специјалните проекти за ова тримесечје. Страница 20.

ДЕМОКРАТСКА РЕПУБЛИКА КОНГО

4 Универзитетот води до промена на срцето | 4 април T

6 Земјиште купено двапати | 11 април T

8 Барање на чистата вистина | 18 април

10 Страшни животни | 25 април

12 Пракса што менува | 2 мај T

КЕНИЈА

14 Благослов на глувонемоста | 9 мај T

16 Живеење за Бога | 16 мај T

18 Салата на благословот | 23 мај

БУРУНДИ

20 Дар од Бога | 30 мај

ТАНЗАНИЈА

22 Чудотворната клиника | 6 јуни T

24 Кафеавата врата | 13 јуни T

26 Господарот на саботата | 20 јуни

28 Програма на 13-тата сабота: Доктор Ибрахим | 27 јуни

31 Идни проекти на 13-тата сабота

32 Мапа

T = Искуства кои можат да бидат од особен интерес за тинејџерите

SEVENTH-DAY ADVENTIST CHURCH®

©2026 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Драги водачи на Саботната школа,

Ендрју Мекчесни
Уредник

Ова тримесечје ќе се сосредоточиме на Источноцентралната африканска Дивизија (ICAD), која вклучува 12 земји: Бурунди, Демократска Република Конго, Џибути, Еритреја, Етиопија, Кенија, Руанда, Сомалија, Јужен Судан, Судан, Танзанија, Уганда.

Во оваа дивизија живеат 524 милиони луѓе, вклучувајќи 5,5 милиони верници на Адвентистичката црква на седмиот ден. Тоа претставува соодност од 1 адвентист на секои 95 луѓе.

Како дел од своите мисионски напори, оваа дивизија избра 5 проекти во четири земји кои ќе ги примат средствата на Тринаесеттата сабота од ова тримесечје во Демократска Република Конго, Бурунди, Танзанија и Кенија.

Вашата поддршка за мисијата е мошне важна за единството на црквата.

Ви благодарам што помагате членовите на вашата саботношколска класа да ги запознаат своите духовни браќа и сестри низ целиот свет и што ги охрабрувате да учествуваат во мисионството на црквата преку нивното дарување.

Да се здружиме во исполнувањето на Исусовиот налог.

Од срце Ви посакувам изобилство на Божји благослови!

МОЖНОСТИ

Даровите на13-тата саботна во ова тримесечје ќе бидат употребени за 5 проекти на Источноцентралната африканска дивизија (ICAD):

- **Изградба на Медиумски центар на влијание во Киншаса, Демократска Република Конго.**
- **Изградба на Медицинска школа при Универзитетот во Луканга, Демократска Република Конго.**
- **Изградба на медицинска клиника во Буганда, Бурунди.**
- **Изградба на предучилишната установа „Онгата Ронгаи“ во Кенија.**
- **Изградба на адвентистичка медицинска клиника Занзибар во Танзанија.**

Универзитетот води до промена на срцето

ДЕМОКРАТСКА РЕПУБЛИКА КОНГО | 4 април

Малембе Татаси Филс

Еден од специјалните мисионски проекти на ова тримесечје е изградбата на училиште за медицински сестри и техничари на кампусот на Адвентистичкиот универзитет Луканга во Луберо, Демократска Република Конго. Овде, деканот на универзитетот, д-р Малембе Татаси Филс, споделува три приказни за луѓе чиишто животи биле променети благодарение на универзитетот.

Сериозна дискусија

Една млада девојка која потекнува од една голема нехристијанска светска религија се запишала на Адвентистичкиот универзитет во Луканга по препорака на нејзиниот татко.

Тој ѝ рекол дека го избрал универзитетот затоа што проучувал многу христијански деноминации и сметал дека адвентистите се најискрени во изразувањето на својата вера. Но, додал: „Иако одиш во институција на Христијанската адвентистичка црква, јас не те праќам таму за да станеш адвентист.“

Девојката пристигнала на универзитетот љубопитно да дознае за учењата на Адвентистичката црква. Кога универзитетот организирал седмица посветена на духовни предавања, таа била трогната од проповедите и решила да се приклучи на црквата. Таа била крстена во 2024 г. без знаење на нејзиниот татко.

„Таа сѐ уште не му кажала на своето семејство дека е крстена“, вели д-р Малембе. „Она очекува сериозно соочување со својот татко и бара поддршка од своите браќа и сестри во нивните молитви.“

Бремена жена

Една бремена жена дошла во клиниката поврзана со универзитетот на преглед. Токму во клиниката, при ултразвучно скенирање за време на бременоста, дознала дека ќе има близнаци. Била многу изненадена. Нејзиниот сопруг ја напуштил и таа ќе мора сама да одгледува не едно, туку две деца.

Клиниката организирала утрински молитви за пациентите, персоналот и другите членови на локалната заедница. Некој од студентите би ја водел секоја утринска молитва, а клиниката потоа делела свеж леб.

Жената уживала во утринските состаноци. Кога студентите организирале посебна двонеделна серија евангелски предавања за клиниката, таа присуствувала на секој состанок. Божјата реч го допрела нејзиното срце и решила да се крсти.

Потоа родила близнаци. Кога веста стигнала до нејзиниот сопруг дека станал татко на близнаци, тој дошол да ја бара својата сопруга. Се изненадил што таа не била истата личност што ја оставил. Жена која сакала да пие и да биде неверна, сега била трезвена, грижлива мајка на две деца, која го сакаа Бога со сето свое срце.

Тој му рекол на д-р Малембе: „Толку сум изненаден што гледам толку голема промена кај мојата сопруга. Сакам да ги следам вашите учења.“

Тој сега го прославува Бога во Адвентистичката црква со својата сопруга и седуммесечните близнаци. Д-р Малембе и другите се молат тој да ѝ се придружи на својата сопруга во предавањето на своето срце на Исуса.

Студент опседнат од дух

Еден млад човек пристигнал на универзитетот со силна желба да студира теологија и да стане пастор. Тој ја посетувал Адвентистичката црква додека бил во средно училиште, но неговото семејство жестоко се противело на неговите планови. Тие сакале тој да стане врач, исцелител. Никој не сакал да му помогне да ја плати школарината. Останал препуштен сам на себе.

Младиот човек добил работа на универзитетскиот кампус како обезбедувач и работел две години за да заработи доволно пари за да ги започне студиите.

Но, набргу откако станал студент, се разболел. Се чинело дека не може да се сети на ништо и често талкал низ кампусот, не знаејќи каде оди. Обесхрабрен, размислувал да се откаже од колеџот.

Неговото семејство изјавило дека бил опседнат од дух. „Тоа е затоа што треба да стане врач, а не свештеник“, рекле тие.

Лекарите во универзитетската клиника го прегледале и рекле дека не можат да најдат ништо што може да се лекува со лекови. „Ова е духовно прашање“, изјавиле тие. „Секој на теолошкиот отсек треба да се моли за него.“

Во врска со искуството

- Покажете ја Африка и Демократска Република Конго на карта на светот.
- Погледнете го краткото видео на YouTube за д-р Малембе Татаси Филс: bit.ly/Malembe-ECD.
- Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Повеќе информации за Адвентистичкиот универзитет во Луканга можете да најдете во Адвентистичката енциклопедија: bit.ly/Lukanga
- Знајте дека медицинскиот факултет се отвори на Адвентистичкиот универзитет во Луканга во 2012 година и дека беше прв од ваков вид во земјата. Сега овде дипломираат околу 200 медицински сестри и техничари годишно.
- Знајте дека 70% од пасторите во Демократска Република Конго дипломирале на Адвентистичкиот универзитет во Луканга.

Мисионски факти

- Мисијата Мусофу во Замбија, во близина на границата со Конго, е основана во 1917 година, а отворањето на училиштето привлече 130 млади мажи од Конго кои пешачеа низ густи шуми за да присуствуваат. Еден од нив, Метју Чиванга, стана проповедник.

Затоа 27 професори и студенти од теолошкиот оддел се состанале во четврток и одржале посебна молитвена сесија.

Студентот бил исцелен. Неговиот здрав разум му се вратил. Дипломирал на универзитетот и чека повик да служи како пастор на црквата. „Тој е многу елоквентен говорник и ние се надеваме и веруваме дека ќе извршува одлична работа во црквата“, вели д-р Малембе.

Ова тримесечје можете да му помогнете на Адвентистичкиот универзитет Луканга да допре до повеќе срца во Исусово име. Моментално, студентите по

медицина користат ограничена лабораторија на универзитетската клиника за своите истражувања. Дарот на 13-тата сабота, познат и како тримесечен мисионски дар за разни проекти, ќе се употреби за изградба на зграда во која ќе бидат сместени поголеми лаборатории за петте области на студии на медицинскиот факултет: општа медицинска нега, акушерство, радиологија, лабораториска технологија и педијатрија.

Ви благодариме што со вашите средства великодушно придонесувате за овој и за други важни проекти.

Ендру Мекчесни

Земјиште купено двапати

ДЕМОКРАТСКА РЕПУБЛИКА КОНГО | 11 април

Тоа бил мрачен ден за Адвентистичкиот универзитет на седмиот ден во Африка.

На 18 март 2001 година, вооружени борци влегле на кампусот на Адвентистичкиот универзитет Луканга во Луберо, Демократска Република Конго.

Напаѓачите припаѓале на Маи-Маи, полиција предводена од воени водачи, селски поглавари и традиционални племенски старешини, и тие окупирале дел од земјата.

Името Маи-Маи доаѓа од свахилскиот збор за вода, маи. Членовите на полицијата верувале дека прскањето вода ќе ги заштити од куршуми.

Борци од „Маи-Маи“ ги нападнале верниците и студентите на Адвентистичкиот универзитет во Луканга.

Тие заробиле тројца студенти и ги одвеле на ридот Њарусунзу, каде што ги чекале други борци.

Тие ги испрашувале студентите, тврдејќи дека универзитетот нелегално го окупирал нивното земјиште.

Иако универзитетот бил основан само три години претходно, во 1999 година, Адвентистичката црква го поседувала земјиштето со децении.

Заирскиот сојуз основал образовна институција наречена Адвентистички институт Луканга на таа земја во 1965 година, а студентите студираат таму во последните 36 години.

Среде испрашувањето, еден од борците на Маи-Маи се заканил дека ќе пука во тројцата студенти од непосредна близина. Тогаш меѓу борците на Маи-Маи избувнала жестока расправија и настанал хаос.

Во тој метеж, небото се отворило и почнало да врне дожд.

Борците Маи-Маи, познати по верувањето дека прсканата вода ги штити од куршуми, немале желба да стојат на дожд и се разбегале.

Тројцата студенти избегале.

До ден-денес, многу луѓе му припишуваат на Бога заслуга за испраќањето дожд за да го спаси животот на тие ученици.

Но, приказната не била завршена. Настаните од 18 март и тврдењата на

Адвентистичката црква за сопственост на земјиштето ги натерале семејствата на поранешните водачи да тврдат дека Адвентистичкиот универзитет нелегално ја окупира нивната земја.

Среде сè поголемата збрка на мноштвото гласови, универзитетот презеде чекори за да ја смири ситуацијата.

Во мај 2001 година, два месеци по инцидентот на ридот, Адвентистичката црква се согласила да им плати на семејствата за земјиштето по втор пат.

Договорот, со кој се воспоставил мир, значело дека црквата платила двапати за истиот имот. Може да се каже дека земјата ѝ припаѓа двапати.

И Бог може да каже дека луѓето му припаѓаат двапати. Тој ги создал луѓето и Тој ги откупил луѓето. Првото послание до Коринќаните 6,20 вели: „Зашто скапо сте купени. И така, прославете Го Бога во своето тело и во својот дух, кои се Божји."

Исто како што универзитетот може да каже за земјата: „Ти си моја два пати", така и Бог може да каже за нас: „Вие сте мои два пати".

Станете дел од приказната на Адвентистичкиот универзитет Луканга со вашите великодушни средства за дарот на 13-тата сабота за ова тримесечје, познат и како дар на тримесечниот мисионски проект.

Моментално, студентите на медицинскиот факултет користат мала лабораторија во универзитетската клиника за своите истра-

Во врска со искуството

- Покажете ја Африка и Демократска Република Конго на карта на светот.
- Погледнете го краткото видео на YouTube од Универзитетот Луканга и д-р Малембе Татаси Филсом: bit.ly/Malembe-ECD.
- Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Повеќе информации за Адвентистичкиот универзитет во Луканга можете да најдете во Адвентистичката енциклопедија: bit.ly/Lukanga.
- Знајте дека медицинска школа, која беше отворена на Адвентистичкиот универзитет во Луканга во 2012 година, е прва од ваков вид во земјата. Сега во неа дипломираат околу 200 медицински сестри и техничари годишно.
- Знајте дека 70% од пасторите во Демократска Република Конго дипломирале на Адвентистичкиот универзитет во Луканга.

Мисионски факти

- Поради превирањата предизвикани од војните и независноста што следеле, многу странски мисионери биле принудени да ја напуштат земјата, а Конгоанците морале да ја преземат одговорноста за работата, честопати без никаква подготовка.
- На крајот, Адвентистичката црква во Конго успеа да отвори пет универзитети за обука на адвентистички работници: Луканга, Филип Лемон во Лубумбаши, Адвентистичкиот универзитет во Конго во Киншаса, Адвентистичкиот универзитет во Гома и Адвентистичкиот универзитет во Кананга.

Важни факти

- Националното животно на ДР Конго е леопардот.
- Водачот по име Мобуту го променил името на земјата во Заир во 1965 година, но кога ја изгубил власта во 1997 година, таа била преименувана во Демократска Република Конго.

жувања. Вашите дарови ова тримесечје ќе бидат употребени за изградба на нова зграда за универзитетскиот медицински факултет, во која ќе бидат сместени поголеми лаборатории за неговите пет области на студии: општа медицинска нега, акушерство, радиологија, лабораториска медицина и педијатрија.

Ви благодариме што со своите дарови великодушно ќе придонесете за овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Барајаќи ја чистата вистина

ДЕМОКРАТСКА РЕПУБЛИКА КОНГО | 18 април

Сафи

Името Сафи на свахили јазикот значи „чиста". Исто како и значењето на нејзиното име, Сафи сакала да негува чисти мисли, да изговара чисти зборови и да дејствува на чист и чесен начин. Таа особено сакала да пее духовни песни.

Сафи обожавала да му пее на Господа, а нејзините песни можеле да се слушнат во разни цркви низ цела Киншаса, главниот град на Демократска Република Конго.

Но, нешто не било во ред.

Додека го гледала хаосот и бучавата од луѓе кои викаат на јазици и се молат на цел глас, се чувствувала непријатно. Нешто недостасувало. Чувствувала дека црквите во која служи ја нема чистата вистина.

Дома, таа му се молела на Бога да ѝ помогне да ја пронајде Неговата вистинска црква која ја има чистата вистина.

Затоа таа одела во некои други цркви и пеела во нив, но и понатаму била незадоволна.

Најпосле, одлучила повеќе да не оди во ниедна црква. Ќе остане дома и ќе се моли Бог да ѝ ја покаже Својата вистинска црква со чиста вистина.

Наместо да оди во црква, Сафи гледала проповеди на YouTube дома и еден ден наишла на проповед во која се зборувало за црквата на остатокот. Проповедникот ја нарекол Адвентистичката црква на седмиот ден –црква на остатокот, велејќи дека тоа е единствената деноминација што целосно ја држи Божјата реч.

Девојката била заинтригирана и се прашувала: „Како можам да ја најдам оваа црква?"

Отворајќи го Фејсбук, таа напишала „Црква на адвентистите на седмиот ден". Пребарувањето довело до профил на некој странец. Таа го контактирала

Сафи, втора од лево, се подготвува да ја раскаже својата приказна на Адвентистичката мисија во студио кое моментално го користат Hope Channel и ASR во Киншаса, Демократска Република Конго.

човекот и дознала дека тој е член на Адвентистичката црква. Тој ѝ ја дал адресата на црквата и ја поканил да дојде во сабота.

Таа отишла. Ѝ се допаднал начинот на кој луѓето се молат, и ѝ се допаднала и проповедта. Немало викање ниту хаос. Сè било уредно и мирно. Помислила: „Ова е местото каде што сакам да бидам.“

Исто така, таа била импресионирана кога ги видела часовите во Саботната школа за деца и тинејџери. Сакала да најде црква со програми за нејзините три деца, на возраст од 8, 9 и 10 години.

Таа сабота, членовите на црквата ѝ кажале за друга адвентистичка црква поблиску до нејзиниот дом.

Затоа следната сабота таа отишла во блиската адвентистичка црква и дознала дека црквата започнува со 35-дневна евангелска програма. Присуствувала на секој состанок. Чувствувала како програмата да е наменета токму за неа. Додека слушала, си помислила: „Боже, овде требаше да дојдам многу одамна“.

На крајот од серијата состаноци, Сафи се крстила и се придружила на Адвентистичката црква. Адвентистот со кој за прв пат контактирала преку Фејсбук бил толку среќен!

Во врска со искуството

- Покажете ја Африка и Демократска Република Конго на карта на светот. Покажете го градот Киншаса, локацијата на идниот медиумски центар кој ќе добие дел од даровите од ова тримесечје.
- Преземете ги сликите од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Погледнете кратко видео на Јутјуб и слушнете ја песната што ја пее Сафи: bit.ly/Safi-ECD.
- Ве молиме имајте предвид дека Сафи беше интервјуирана за оваа сторија во мало студио што го користеа каналот „Надеж“ и Адвентистичкото светско радио пред да се изгради новиот центар. Сафи ужива во програмите, велејќи: „Сакам да му се заблагодарам на Бога за оваа работа“.

Важни факти

- Луѓето за кои се знае дека живееле во денешна Демократска Република Конго се познати како Централноафрикански трагачи. Народот Банту пристигнал во областа пред околу 3.000 год.
- Во 1885 година, кралот Леополд II од Белгија побарал приватна сопственост над овој регион, основајќи ја слободната Држава Конго, но до 1908 година белгиската влада ја имала контролата врз таа област, нарекувајќи ја Белгиско Конго.
- Во 1960 година, земјата станала независна, а началникот на Генералштабот на армијата, Џозеф Мобуту, ја презел контролата и ја преименувал во Заир. Кога ја изгубил власта во 1997 година, името на земјата повторно било променето во Демократска Р. Конго.
- Демократска Р. Конго е втора по големина земја во Африка и има повеќе од 200 етнички групи. Главните групи се Луба, Конго и Монг.

Денес, Сафи сѐ уште сака да размислува чисто, да зборува чисти зборови и да се однесува на чист и чесен начин. Исто така, сѐ уште сака да пее духовни песни – и може да се види како пее во сабота во нејзината адвентистичка црква.

Таа вели дека Бог ги употребил медиумите за да ја доведе до Неговата чиста вистина.

„Благодарна сум му на Бога“, изјавува таа. „Сето ова ми се случи затоа што ги следев медиумите.“

Еден од специјалните мисионски проекти ова тримесечје е нов медиумски центар, во кој ќе биде сместен телевизискиот и радиоканал „Надеж“, дел од програмата на Адвентистичкото радио, центар за евангелизација на социјалните медиуми и кол-центар на француски јазик во родниот град на Сафи, Киншаса, Демократска Република Конго. Преку овој проект, многу луѓе во Киншаса, Демократска Република Конго и во светот што зборуваат на француски јазик ќе бидат повикани да ја запознаат чистата Божја вистина.

Ви благодариме што со вашите мисионски дарови великодушно придонесувате да се оствари овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Страшните животни

ДЕМОКРАТСКА РЕПУБЛИКА КОНГО | 25 април

Диедон

Диедон бил ревносен во службата на Бога во Демократска Р. Конго.

Неговата работа била да проповеда на универзитетските кампуси и да ги доведува студентите во својата црква. Тој бил добар во својата работа и се истакнувал во тоа со години.

Потоа, кога имал 68 години, некои библиски работници неочекувано се појавиле на неговата врата и го повикале на евангелски состаноци на адвентистите на седмиот ден.

Диедон и неговата сопруга отишле на првата вечер од предавањата и биле изненадени кога виделе огромен постер со слики од грди ѕверови.

„Леле!“ извикал Диедон. „Што е ова?“ Неговата сопруга рекла дека била исплашена и дека не сака да остане.

„Овие животни се страшни“, рекла таа. „Дали е ова црква или нешто друго? Никогаш не сме виделе вакви работи во нашата црква, па се сомневам дека овие луѓе го проповедаат евангелието. Можеби сакаат да нѐ заведат.“

Додека се подготвувала да ја напушти салата, Диедон ѝ рекол дека животните не го плашат и дека планира да остане. Но таа одмавнала со главата и си заминала. Состанокот започнал.

Додека Диедон слушал, дознал дека сликите се земени од библиските кни-

ги Даниел и Откровение. Тој проповедал многу години, но никогаш не ги разбирал пророштвата на Даниел и Откровение на начин на кој ги слушнал таа вечер.

Тој повторно дошол и следната вечер, и онаа потоа. Слушнал многу работи што никогаш порано не ги слушнал.

Но, целокупното негово разбирање за Бога се променило кога проповедникот прочитал стих од евангелието. Стихот опишува жени кои одат на Исусовиот гроб, а започнува со зборовите: „А во првиот ден на седмицата, многу рано, жените дојдоа на гробот, носејќи ги мирисите, што ги приготвија“ (Лука 24,1)

Диедон секогаш мислел дека првиот ден од седмицата е понеделник. Затоа, мислел дека ја држи четвртата заповед кога ги читал стиховите во 2. Мојсеева 20,8–10: „Помни го саботниот ден, за да го осветуваш. Шест дена ќе работиш и ќе ги вршиш сите свои работи. А седмиот ден е сабота Господова, на твојот Бог. Тогаш никаква работа не ќе работиш: ни ти, ниту твојот син, ниту твојата ќерка, ни твојот слуга, ниту твојата слугинка, ниту твојот добиток, ниту странецот што е внатре во твоите порти.“

Тогаш за прв пат сфатил дека Библијата учи дека првиот ден од седмицата е недела, а не понеделник. Тој одлучил дека од тој ден па натаму ќе ја празнува саботата како Господов ден.

Кога проповедникот зборувал и ги повикал луѓето да се крстат, Диедон не морал двапати да размислува. Тој бил крстен и претходно, но си помислил: „Ова е мојата можност да бидам крстен во вистината“. Веднаш зачекорил напред кон оние што одлучиле да се крстат.

Секоја вечер по состаноците, Диедон разговарал со својата сопруга за она што го слушал. Таа наскоро прифатила дека седмиот ден е сабота и одлучила и таа да

Во врска со искуството

- Покажете ги Африка и Демократска Република Конго на карта на светот. Покажете го градот Киншаса, локацијата на идниот медиумски центар кој ќе добие дел од даровите за ова тримесечје.
- Преземете ги сликите од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Погледнете го краткото видео на Јутјуб со Диедон: bit.ly/Dieudonne-ECD.

Важни факти

- Демократска Република Конго е втора најголема земја во Африка по површина и четврта најнаселена, по Нигерија, Етиопија и Египет.
- Околу 97 проценти од десетгодишниците во Конго се неписмени.
- Дивите животни што живеат во Демократкса Р. Конго вклучуваат лавови, антилопи, биволи, гепарди, жирафи и хиени. Во реките и езерата можат да се најдат нилски коњи и крокодили.
- Загрозените животни во Д.Р. Конго вклучуваат бонобо, шимпанза, слонови и горили.
- Д.Р. Конго е голема земја што вклучува дождовни шуми, мочуришта, висорамнини, рамнини и планини.
- Повеќето луѓе во ДР Конго се земјоделци кои одгледуваат култури како што се касава, сладок компир, таро, јам, банани, бамија, домати, грав, кафе, пченка, кикирики и ориз.
- Најчестите народни инструменти што се свират се ксилофонот и мрветот (бамбусова цевка со четири или пет жици и до три резонатори во облик на тиква).

се крсти. Диедон разговарал и со други членови на семејството за своите нови верувања, а неколку од неговите внуци биле крстени.

Денес, тој е ревносно посветен на Бога во својот живот во Демократска Република Конго. Тој повеќе не проповеда на универзитетските кампуси во име на својата стара црква. Наместо тоа, неговата нова црква му помогнала да постави шатор на градскиот плоштад каде што ги повикува минувачите да учат за Библијата. Тој ги повикува и во својата нова црква. Во првите неколку месеци од неговата мисионска работа во шаторот, 20 луѓе се придружиле на црквата.

„Мојата најголема радост е да излегувам во локалната средина, меѓу луѓето“, изјавува Диедон. „Секој ден ја проучувам Библијата со луѓето.“

Црквата на Диедон е поврзана со адвентистичка клиника во Киншаса, која доби средства од претходниот дар на 13-тата сабота, познат и како дар на тримесечниот мисионски проект.

Ви благодариме што ја поддржувате клиниката и црквата со вашите молитви. Ова тримесечје можете да поддржите нов проект во Киншаса, иден медиумски центар што ќе им овозможи на радиоканалот „Надеж“, на центарот за евангелска работа на социјалните мрежи и кол-центарот на француски јазик да бидат под еден покрив. Ви благодариме што со вашите средства великодушно помагате да се оствари овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Пракса која го менува животот

ДЕМОКРАТСКА РЕПУБЛИКА КОНГО | 2 мај

Јулија

Тоа била понуда што Јулија не можела да ја одбие. Студентката по новинарство разговарала со пријателка која спомнала дека Адвентистичкото светско радио бара приправник.

„Ако си заинтересирана, има отворено место за приправник“, ѝ рекла пријателката, која била директор на радиоканалот „Надеж“ за Демократска Република Конго.

Радиоканалот „Надеж“ и Адвентистичкото светско радио делеле мало студио во главниот град на земјата, Киншаса.

Јулија ја завршувала последната година од магистерските студии по новинарство и со задоволство ја искористила можноста да стекне практично искуство. Отишла на интервју и ѝ бил понуден деветмесечен договор за при-

правничка работа во техничкиот тим. Би снимала програми и би помагала во водењето на радиостаницата.

Програмата на радиостаницата ја изненадила Јулија. Таа не била адвентистка и малку знаела за Адвентистичката црква.

Радиото емитувало редовна молитвена програма водена од црковен водач, а Јулија била трогната од тоа како тој се моли за луѓето. Таа била особено трогната кога тој се молел за неа. Молитвите воопшто не биле како оние што ги слушала претходно.

Во нејзината црква луѓето викале кога се молеле. Но, овој црковен водач ѝ рекол: „Не мора да викаш кога се молиш. Бог слуша. Можеш да разговараш со Бога како со пријател."

Јулија била импресионирана и од проповедите и музиката на радиостаницата.

Потоа била замолена да биде водителка на утринската програма наречена „Жена од вредност". Таа и водачот на црковната служба за жени интервјуирале други жени за тоа што значи да се биде верен на библиските принципи во врска со модата, бракот и другите аспекти од животот.

Кога приправничкиот стаж завршил, Јулија се крстила и се приклучила на Адвентистичката црква. Нејзината пријателка, директорката на каналот „Надеж", која ѝ предложила да се пријави за стажирањето, била возбудена кога слушнала за нејзината одлука.

„Ти беше моја пријателка, а сега стана моја сестра", ѝ рекла таа.

Јулија била многу среќна! Радиопрограмата ѝ го променила животот и сфатила дека радиото е ефикасна

Во врска со искуството

- Покажете ги Африка и Демократска Република Конго на карта на светот. Покажете го градот Киншаса, локацијата на идниот медиумски центар кој ќе добие дел од даровите од ова тримесечје.
- Преземете ги сликите од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Погледнете го краткото видео на Јутјуб со Јулија: bit.ly/Julia-ECD.

Важни факти

- Демократска Република Конго копа и извезува дијаманти, бакар, кобалт, злато, цинк, јаглен и нафта.
- Пилешкото и козјото месо се главни извори на протеини во конгоанската исхрана, но бидејќи се скапи, се служат само во посебни пригоди.
- Националното јадење на Д. Р. Конго е poulet à la Moambe (пилешко Моамбе) - пилешко во врба моамбе, направено со палмино масло и кикирики.
- Фудбалот е најпопуларниот спорт во Д. Р. Конго. Кошарка, атлетика, одбојка и бокс се исто така вообичаени.
- Реката Конго е најдлабоката река во светот, достигнувајќи длабочина од 220 метри на некои места.
- Главниот град, Киншаса, не е само најголемиот град во Д. Р. Конго, туку и еден од најнаселените градови во Африка.
- Службен јазик на Д. Р. Конго е францускиот, но се признаваат и националните јазици китуба, лингала, свахили и чилуба.
- Д. Р. Конго се граничи со Централноафриканската Република и Јужен Судан на север, Уганда, Руанда, Бурунди и Танзанија на исток, Замбија и Ангола на југ и Република Конго на запад.

алатка за ширење на евангелието. Таа помислила: „Би сакала да останам и да помагам во проповедање на евангелието".

Дипломирала неколку месеци подоцна, стекнувајќи се со магистерска диплома по новинарство, и, за нејзино изненадување, ѝ била понудена позицијата директорка на радиостаницата.

Јулија била одушевена и се молела за божествена мудрост. „Господи", се молела таа. „Помогни ми да ги искористам талентите што си ми ги дал за да составувам добри програми што ќе ги водат луѓето кај Тебе."

Покрај проповедите и музиката, радиостаницата денес емитува програми за образованието, семејниот живот и животната средина, а тоа се прашања од посебен предизвик во Демократска Република Конго.

Срцето на Јулија се радува кога слушателите велат дека биле благословени. „Повратните информации ме потсетуваат дека се приклучив на добар потфат", изјавува таа. „Тоа ме охрабрува да продолжам да работам."

Радиостаницата „Надеж" и „Светското радио" продолжуваат да делат мало студио во Киншаса. Јулија се радува што ќе се преселат во поголемо студио со помош на даровите на 13-тата сабота од ова тримесечје, познати и како тримесечни мисионски дарови. Ова тримесечје дарот ќе биде употребен за изградба на медиумски центар во кој ќе бидат сместени радиото „Надеж", центарот за евангелска работа на социјалните мрежи и кол-центар на француски јазик во Киншаса.

„Преку овој медиумски центар ќе можеме да допреме до многу луѓе", изјавува Јулија.

„Сакаме да допреме до сите земји со француско говорно подрачје во Африка."

Ви благодариме што со своите средства великодушно придонесувате за овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Благослов од глувонемоста

КЕНИЈА | 9 мај

Обиеро

Обиеро има многу работа како директор на првата адвентистичка школа за глувонеми деца во Кенија.

Не било лесно да се најдат деца за да дојдат во интернатот. Во некои кениски заедници, глувоста погрешно се смета за доказ за грев во семејството. Можеби мајката или дедото на детето направиле нешто погрешно и, како резултат на тоа, детето било казнето од Бога со

глувост. Луѓето не ја прифаќаат идејата дека губењето на слухот може да биде резултат на генетика, вродени мани, болест или мноштво други причини.

Глувоста се смета за казна, и некои родители ги кријат таквите деца дома.

Мисијата на Обиер е да ги научи родителите дека глувонемоста не е казна. Тој го гледа сопствениот живот како доказ за ова верување. Како момче научил дека губењето на слухот може да биде резултат на погрешни лекови.

Обиеро е роден со нормален слух. Неговиот татко починал кога бил мал, а неговата мајка, која била слепа, одела со него во адвентистичката црква на богослужение во сабота.

Но, кога имал 13 години, се разболел од маларија.

Во болницата му била дадена итна инјекција. Остра болка му ги исполнила ушите и веднаш по инјекцијата почнал да крвави. Бил префрлен во друга болница, а лекарите рекле дека лекот од првата болница му влијаел на слухот и дека ќе стане целосно глув.

Момчето останало во болница долго време. Таму видело и други луѓе со маларија кои исто така биле лекувани. Сепак, закрепнало и конечно било отпуштено.

Дома, неговиот слух се влошувал. Некое време можел да разликува гласни звуци. Слушните апарати исто така му помагале. Но, кога наполнил 14 години, целосно го изгубил слухот.

Обиеро бил многу обесхрабрен. Роден е со слух, но сега не можел ништо да чуе. Се прашувал дали Бог го казнува. Во својот очај, тој нашол надеж во Библијата. Прочитал: „Зашто Јас ги знам Своите замисли за тоа што имам намера со вас – зборува Господ – замисли за мир, а не за несреќа: да ви дадам иднина и надеж“ (Еремија 29,11).

Тој си помисли: „Можеби глувоста е Божји план за мое добро. Можеби можам да им помогнам на другите со тоа.“

Денес, тој е убеден дека губењето на слухот било дел од Божјиот план да го благослови него и другите.

Тој го завршил своето образование и станал учител во Адвентистичката

Во врска со искуството

- Покажете го континентот Африка и земјата Кенија на карта на светот, а потоа покажете го градот Киси, локацијата на Адвентистичкото училиште Мвата за глувонеми деца, кое доби дел од дарот во 2023 година. Училиштето се наоѓа околу 300 км западно од кенискиот главен град, Најроби.
- Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Погледнете го краткото видео на Јутјуб со Обиеро: bit.ly/Obiero2-ECD.

Мисионски факти

- Првите мисионери адвентисти пристигнале во Британска Источна Африка (сега Кенија) во 1906 година. Питер Њамбо, Артур Карскален и неговата сопруга Хелен Томпсон ја основале мисијата Гендија на источните брегови на езерото Викторија и ја започнале работата меѓу народот Луо.
- Строгите закони забранувале Европејците и Африканците социјално да се мешаат, но Адвентистичката црква сепак основала училиште во Каигат, во рамките на резерватот Нанди во 1933 година, и повремено и други европски адвентисти таму одржувале богослужења заедно со нив.

школа „Мвата“ за глувонеми деца. Потоа станал директор на оваа школа.

Во школата учат 73 деца на возраст од 4 до 18 години. Тие добиваат образование и учат основни животни вештини. Исто така, учат да ја читаат Библијата и да остварат лична врска со Бога. Учат дека дури и Библијата зборува за глуви луѓе, а најважно е: Исус не ги проколнал, туку ги исцелувал.

Обиеро им кажува на децата дека Исус доаѓа наскоро и дека тогаш ќе им го врати слухот. „Нема да бидеме глуви засекогаш. Ќе дојде време кога повторно ќе слушаме.“

Вкупно 97 деца ја посетувале школата од нејзиното отворање во 2012 година, а 26 од нив се крстени.

Обиеро му е благодарен на Бога што, иако е глув, има можност да биде директор на адвентистичко училиште.

„Сега знам дека Божји план беше што го изгубив слухот“, изјавува тој. „Со тоа што станав глув, Бог ме искористи да им помогнам на глувонемите деца во оваа школа и да ја исполнам Неговата мисија тука. Му благодарам за сè.“

Дел од даровите на 13-тата сабота за 2023 година беше употребен за проширување на Адвентистичката школа „Мвата“ за глувонеми деца во Кенија со изградба на нов блок спални соби за момчиња и девојчиња и повеќенаменска сала со современа кујна и трпезарија. Претходно, децата јадеа на отворено, а нивната храна се готвеше на отворен оган во импровизирана кујна направена од железни плочи.

Ви благодарам за вашата великодушност, која помага да се шири Исусовата љубов во Адвентистичката школа за глуви деца „Мвата“.

Еден од мисионерските проекти за ова тримесечје е уште една образовна институција: градинката „Меришо“, која исто така ќе ги поучува децата од Кенија за Бога.

Ви благодариме што со своите великодушни средства придонесувате да се оствари овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Да се живее за Бога

КЕНИЈА | 16 мај

Мери

Мери е родена без слух во Кенија. Нејзините родители починале кога била многу мала, а ја одгледал нејзиниот љубезен вујко.

Вујкото сакал Мери да стекне образование. Но, кога девојчето тргнало на училиште, не можело да разбере што зборуваат наставниците. Не можело да разбере што се случува. Нејзиниот вујко долго време барал училиште за глуво-

неми деца. Нашол неколку, но тие наплаќале висока школарина. Тој одгледувал пченка и не можел да си дозволи да ја плати високата школарина. Имал проблеми дури и да ја прехрани Мери и остатокот од неговото семејство.

Кога Мери имала седум години, нејзиниот чичко ја одвел на кампување. Додека била таму, еден пастор го советувал нејзиниот вујко да ја испрати во адвентистичко училиште за глувонеми деца.

На вујкото му се допаднала идејата, но оваа идеја се чинела како сон. Тие живееле далеку од Адвентистичкото училиште за глувонеми деца „Мвата“ и немале доволно пари за автобуска карта и школарина. Сепак, вујкото сакал девојчето да стекне образование. Затоа продал доволно пченка за да купи автобуски билети за патување до училиште.

Во училиштето, директорот ја поздравил Мери и ѝ рекол на нејзиниот вујко да не се грижи за школарината и за другите трошоци. Ѝ ја покажал на Мери спалната соба каде што ќе престојува со другите девојчиња во текот на учебната година.

Мери се поздравила со својот вујко и брзо се вклопила во својот нов живот. Обожавала што има пријатели кои се исто така глувонеми. Ѝ било мило што има и доволно храна секој ден. Но посебно сакала да учи за Бога.

Секое утро учителката читала по еден библиски стих пред почетокот на наставата. На Мери особено ѝ се допаднал стихот што вели: „Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој, кој верува во Него, да не загине, туку да има вечен живот“ (Јован 3,16).

Во врска со искуството

- Покажете го континентот Африка и земјата Кенија на мапа, а потоа посочете го градот Киси, местото каде што се наоѓа Адвентистичкото училиште за глувонеми деца „Мвата“, кое доби дел од дарот во 2023 година. Училиштето се наоѓа околу 300 км западно од кенискиот главен град, Најроби.
- Преземете ги сликите од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Погледнете кратко видео на Јутјуб од директорот на училиштето, Обиеро, како пее една од омилените песни на Мери, „Љубовта на Исус е прекрасна“: bit.ly/Mary-ECD.

Важни факти

- Национално животно на Кенија е лавот.
- Кенија е една од најпопуларните дестинации за сафари. Милиони луѓе ја посетуваат кениската савана секоја година за да видат гепарди, слонови, жирафи, нилски коњи, лавови, носорози, зебри и друго.
- Кениската влада основала повеќе од 50 резервати за дивеч и паркови за да го заштити дивиот свет од криволов.
- Големата раседна долина ја преполовува Кенија од север кон југ.
- Езерото Викторија, кое го делат Кенија, Уганда и Танзанија, е најголемото тропско езеро во светот и второто најголемо слатководно езеро.
- Главната економска активност во Кенија е земјоделството. Кенија е исто така еден од водечките светски извозници на кафе, чај и режано цвеќе (особено ружи и хризантеми).
- Планината Кенија е изгаснат вулкан и втора највисока планина во Африка со 5.199 метри.

Како што учеше да чита, кај неа се развила желба секој ден да чита по еден библиски стих.

„Дозволете ми денес да прочитам еден стих, учителке“, замолила таа. И го прочитала. Поминала една година. Две години. Три години. Увидела дека Бог ѝ е верен. Размислувала за својот стар живот и сфатила дека Бог ѝ дава образование, дека има иднина. Решила да му го предаде своето срце на Исуса и да се крсти.

„Ќе живеам за Бога“, му рекла таа на директорот на школата.

Денес Мери има 13 години. Таа стекнувала образование во училиштето шест години и живее за Бога. Овие денови, таа прави многу повеќе отколку само да ги чита своите секојдневни библиски стихови. Држи проповеди и зборува во училишната црква или во други цркви во сабота. Обожава да зборува за Исус, кој наскоро ќе се врати и ќе им даде слух на сите што го сакаат.

„Иако сум глува, го слушнав Исусовиот глас“, изјавува таа.

Дел од даровите на 13-тата сабота за 2023 година беше употребен за проширување на Адвентистичкото училиште „Мвата“ за глувонеми деца во Кенија со изградба на нов блок за спални соби за момчињата и девојчињата и повеќенаменска сала со современа кујна и трпезарија. Претходно, децата јадеа на отворено, а нивната храна се готвеше на отворен оган во импровизирана кујна направена од железни плочи.

Ви благодарам за вашата великодушност, која помага да се шири Исусовата љубов во Адвентистичкото училиште „Мвата“ за глуви деца.

Еден од мисионските проекти за ова тримесечје е уште една образовна институција: градинката „Меришо“, која исто така ќе ги учи децата од Кенија за Бога.

Ви благодариме што со своите великодушни средства придонесувате за остварувањето на овој важен проект.

Новата повеќенаменска сала ветува дека ќе биде голем благослов за адвентистичкиот интернат за глувонеми деца во Кенија. Но, салата, која беше изградена со помош на вашите средства, се покажа како голем благослов и за време на нејзината изградба.

Ендру Мекчесни

Салата на благословите

КЕНИЈА | 23 мај

Илија

Градежниот надзорник рече дека никогаш не видел ваков проект. Немало пријавени несреќи или повреди во текот на трите месеци што биле потребни за изградба на зградата. Никој не крадел градежни материјали. Никој не се појавил на работа пијан.

Надзорникот рече дека тоа било како Божјата заштитничка рака да го покрива градилиштето од почеток до крај.

Новата повеќенаменска сала се наоѓа во Адвентистичкото училиште за глувонеми деца „Мвата“, кое се наоѓа во градот Киса, околу 300 км западно од главниот град на Кенија, Најроби. Училиштето доби дел од дарот на 13-тата сабота од првото тримесечје во 2023 година, позната и како дар за тримесечни мисионски проекти. Средствата беа употребени за изградба на повеќенаменска сала со современа кујна и трпезарија. Претходно храната се готвеше на отворен оган во импровизирана кујна направена од железни плочи, а децата беа принудени да јадат на отворено. Средствата, исто така, помогнаа во изградбата на нов блок спални соби за момчињата и девојчињата. Училиштето има 73 ученици, 43 девојчиња и 29 момчиња. Децата се на возраст од 4 до 18 години.

Градежните работи започнаа со изградба на кујна и трпезарија кон крајот на 2024 година под надзор на раководителот по име Илија. Тој има 36 години и е адвентист на седмиот ден.

Секое утро, Илија се молел со 30-те до 40-те градежни работници кои работеле на градилиштето тој ден. Повеќето од работниците доаѓале од локалната заедница и не биле адвентисти.

„Драги Боже,“ се молел тој. „Помогни ни додека одиме на работа утрово. Дај ни енергија и дај ни добро здравје. Заштити нè додека работиме.“

Тој изјавува дека Бог ги услишил тие молитви. „Понекогаш градежен работник се случува да падне од горното скеле или некој да биде удрен од нешто што е фрлено или паднато. Но ништо од тоа не се случи овде.“

Илија, исто така, вели дека градилиштата честопати имаат проблеми со кражби. Луѓето крадат цемент или железни лимови ноќе, па дури и среде ден кога се гради. „Но, тука немавме такви случаи.“

Друг чест проблем се исплаќањата, вели тој. Градежните компании понекогаш не добиваат плата на време, а потоа не можат да купат градежни материјали и да ги исплатат своите ра-

Во врска со искуството

- Покажете го континентот Африка и земјата Кенија на светска мапа, а потоа покажете го градот Киси, локацијата на Адвентистичкото училиште за глуви и неми деца „Мвата“, кое доби дел од средствата за подарок за 2023 г. Училиштето се наоѓа околу 300 км западно од главниот град на Кенија, Најроби.
- Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Погледнете кратко видео на YouTube од градилиштето каде што бил Илија: bit.ly/Elijah-ECD.

Важни факти

- Првата Африканка што ја освоила Нобеловата награда за мир беше Вангари Мута Маатаи, кениска активистка за животна средина, социјална и политичка работа. Таа ја добила наградата во 2004 година за нејзиниот придонес во одржливиот развој, демократијата и мирот. Таа, исто така, го основала Движењето „Зелен појас“, кое засадило повеќе од 51 милион дрвја низ Кенија.
- Речиси 75% од сите освојувачи на златни медали во трчање на долги патеки доаѓаат од Кенија. Актуелниот светски рекордер во машки маратон, Келвин Киптум, како и мажите со следните пет најбрзи времиња, сите се Кенијци.

ботници. Но, во училиштето, исплаќањата секогаш биле навремени.

Градежните работници се чинело дека уживаат во својата работа. Илија вели дека платата била добра во споредба со слични проекти во таа средина и дека работниците го ценеле тоа што имаат слободен ден. Други градилишта бараат од нив да работат седум дена во седмицата.

Толку многу градежни работници се појавувале на градилиштето на училиштето секој ден што Илија морал да избира кого да вработи.

Во првиот ден од работата на проектот, неколку градежни работници се појавиле пијани. Тој им рекол: „Не можете да работите тука ако сте пијани“. Истите луѓе се вратиле следниот ден, но овојпат трезни. Илија ги слушнал работниците како се охрабруваат едни со други да не пијат алкохол. Ако еден од нив изразел желба да пие по работата, другите би му повеле: „Немој да го правиш тоа. Не може да работиш тука ако си пијан“.

Како што минуваа неделите, Илија видел дека градежните работници остануваат трезни ден по ден затоа што сакаат да работат. Еден по друг, му веле: „Се трудам колку што можам за да не пијам, но тешко е“.

Илија се надева дека многу од работниците, по ова искуство, ќе одлучат никогаш повеќе да не пијат.

„Се молиме влијанието на нашата работа да ги наведе целосно да го променат своето мислење за употребата на алкохолот“, вели тој. Тој бил преокупиран со проектот и сведок е на големиот благослов што го имал и што ќе го имаат многу луѓе.

Великодушноста на членовите на адвентистичката црква во светски рамки во 2023 година го отвори патот за настаните прикажани во овогодишната мисионска сторија. Ова се вашите пари на дело. Ширење на Исусовата

љубов не само кон децата во Адвентистичкото училиште за глувонеми лица „Мвата“, туку и спрема градежните работници кои помогнаа во изградбата на кујната и трпезаријата.

Еден од мисионските проекти за ова тримесечје е уште една образовна институција. И градинката за најмалите „Меришо“, исто така ќе ги учи децата од Кенија за Бога во нови простории.

Ви благодариме што со своите средства великодушно придонесувате за овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Дар од Бога

БУРУНДИ | 30 мај

Жана

Жана мислела дека ќе умре. Дваесет и шестгодишната бремена мајка постојано чувствувала вртоглавица. Апетитот ѝ исчезнал. Кога би излегла надвор, се чувствувала како ветерот да ѝ поминува низ телото. Сè ја болело.

Градската болница во Бурунди направила серија тестови, но не можела да ја дијагностицира нејзината состојба. Жана отишла во друга болница на дополнителни тестови, но ни тамошните лекари не можеле да помогнат.

Потрошила многу пари барајќи лек, и ѝ се чинело дека ја изгубила секоја надеж. Смртта ѝ се чинела како единствено олеснување, но Жана сакала да се породи. Сакала да го запознае своето прво дете.

Потоа некој ѝ кажал за адвентистичката клиника во северозападниот дел од земјата. Жана отишла таму, во Клиниката Буганда.

Персоналот на клиниката направила тестови и веднаш поставиле дијагноза. Таа не го препознала името на болеста, но со благодарност го прифатила течниот лек што ѝ бил даден.

Следејќи ги упатствата на персоналот, таа го земала лекот три пати неделно. Бил многу сладок.

Како што минувале седмиците, нејзината болка исчезнувала, а нејзиното здравје се вратило. Кога се вратила во клиниката на контролен преглед, добила потврда за добра здравствена состојба.

Жана била одушевена! Кратко потоа, таа родила девојче, и ѝ го дала името Шанел.

Времето минувало, и Жана повторно се разболела. Сега била разочарана од адвентистичката клиника. Сметала дека клиниката сепак не успеала да ја излечи и дека нејзината претходна болест се вратила. Затоа отишла во пет

Во врска со искуството

- Покажете го континентот Африка и земјата Бурунди на мапа, а потоа покажете го градот Буганда, местото каде што се наоѓа адвентистичката клиника, која ќе добие дел од дарот на 13-тата сабота.
- Преземете ги сликите од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).
- Погледнете го краткото видео на YouTube со Жана: it.ly/Jeanne-ECD.

Мисионски факти

- Кога адвентистите првпат пристигнале во Бурунди, во земјата веќе доминирала Католичката црква. На адвентистите им било забрането да ја шират својата порака и од страна на поглаварите и од страна на мисионерите од други деноминации.
- Првиот адвентистички мисионер во Бурунди бил Давид Е. Делхов, кој се населил во Буганда, во провинцијата Чибитоке, во 1925 год. Областа била преполна со комарци кои пренесувале болести опасни по живот.
- Делхов посетувал курс по тропска медицина, а потоа стажирал еден месец во државна болница за да се квалификува како „санитарен работник“, што му овозможило да прима и да дава бесплатни лекови на локалното население.

други клиники, но ниту една од нив не можела да ѝ помогне.

Очајна од овие неуспешни обиди, таа повторно се вратила во клиниката Буганда. Докторот ѝ дијагностицирал нова болест, туберкулоза.

Ѝ биле дадени лекови, а персоналот на клиниката ѝ дал совети како да се заштити и себеси и другите. Жана била благодарна за дијагнозата и пресреќна кога подоцна добила уште една потврда за нејзиното закрепнување и здравствена состојба.

Потоа, таа не се двоумела каде да ја однесе Шанел кога малото девојче се разболело на двегодишна возраст. Ја однела во адвентистичка клиника.

Докторот направил тестови и утврдил за каква болест станува збор. Ѝ рекол на Жана да го носи девојчето на инјекција на секои 10 дена. Жана го сторила тоа, а Шанел примила 18 инјекции пред да оздрави.

За време на нејзиното лекување, персоналот на клиниката доаѓал да ги посети Жана и нејзината ќерка дома. Тие се молеле со неа и во клиниката и во нејзиниот дом. Срцето на Жана било трогнато од нивната љубов кон Бога и нејзиното мало семејство.

Таа одлучила да се крсти и да им се придружи на Адвентистите на седмиот ден. Нејзиното срце го освоил Христос со истиот метод што го користел за да ги придобие луѓето кога одел по земјата.

Елена Вајт вели: „Само Христовиот метод ќе даде вистински успех во допирањето до луѓето. Спасителот се поврзувал со луѓето како со оној кој го посакува нивното добро. Тој им покажал сочувство, им служел на нивните потреби и ја стекнал нивната доверба. А потоа ги повикал: „Следете ме.“ (Барајќи подобар живот , стр. 73.)

Со месеци персоналот на клиниката ја практикувал Христовата метода: ги посетувале Жана и нејзината ќерка, се молеле со нив, им служеле на нивните потреби и ја стекнале нивната доверба. Потоа Жана одлучила да го следи Исуса.

Денес, таа има 40 години и е верна адвентистка на седмиот ден. Шанел, која има 10 години, ужива да оди во саботната школа со својата мајка секоја седмица. За нив, клиниката Буганда е драгоцен дар од Бога.

„Од начинот на кој се однесуваа кон мене во клиниката и љубовта што ми ја покажуваа, можам да кажам дека тие се вистински слуги Божји", вели Жана. „Дури и кога сум дома, тие ме посетуваат и се молат за мене."

Ова тримесечје можете да ѝ помогнете на клиниката Буганда да ја прошири својата служба и да стане продолжена рака на Големиот Лекар, Исус Христос за исцелување на многу души.

Клиниката, која се наоѓа во средиштето на адвентизмот во Бурунди, ќе ги користи средствата од даровите на 13-тата сабота за целосно реновирање на својата сегашна зграда, изградена во 1983 година. Средствата, исто така, ќе ѝ помогнат на клиниката да се прошири со изградба на нови машки и женски одделенија, еднокреветни соби за пациентите, нова ординација за консултации, приемен простор, лабораторија и тоалети.

Ви благодариме што со вашите великодушни дарови придонесувате за овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Чудотворната клиника

ТАНЗАНИЈА | 6 јуни

Мисионската сторија од оваа седмица ги истражува извонредните настани што довеле до отворање на адвентистичка клиника на островот Занзибар, дел од Танзанија, која се наоѓа крај источниот брег на Африка. Клиниката е еден од специјалните мисионски проекти од ова тримесечје. Нејзината сторија започнала во средината на 1980-тите .

Висок владин службеник од Занзибар се нашол во неволја.

Сеиф Шариф Хамад не се чувствувал добро за време на посетата на главниот град на Танзанија, Додома. Како главен министер, тој бил моќен водач на островот, втор по важност веднаш по претседателот на Занзибар. Но, тој ден, се чувствувал слабо и несигурно во себе.

Некој му препорачал да оди во адвентистичката клиника. Клиниката не била најблиската медицинска установа до неговото работно место во зградата на парламентот. Во близина имало и други болници. Но, главниот министер

отишол во адвентистичката клиника. Бил задоволен од грижата што ја добил. Ги прашал вработените: „Кои сте вие?“ Тие му одговориле: „Ние сме адвентисти на седмиот ден.“

Тој прашал: „Дали вашата организација има управа?“ Тие рекле: „Да, имаме управа.“ Потоа прашал: „Можеме ли да отвориме нешто вакво на островот Занзибар?“ Тие одговориле: „Да, можеме.“

Персоналот на клиниката го проследил барањето до мисионското одделение на Танзаниската Унија на Адвентистичката црква во Танзанија, чиишто водачи биле воодушевени. Занзибар се покажал како територија со посебен предизвик откако првите црковни работници пристигнале таму кон крајот на 1930-тите. Овие работници биле колпортери-евангелисти и безуспешно се обидувале да продаваат книги на островот, каде што повеќето луѓе не биле христијани.

Во поново време, црквата постигнала поголем успех со тоа што испратила лекари да спроведуваат здравствени програми за опасностите од консумирање алкохол, тутун и свинско месо. Овие здравствени иницијативи биле во согласност со верувањата на Занзибарите и биле добро прифатени.

Сега главниот министер на Занзибар ги повикал адвентистите да отворат клиника којашто би можела значително да ја прошири работата на црквата во областа на здравството. Се чинело премногу добро за да биде вистина.

Танзаниската унија формирала трочлен одбор за да ја истражи идејата за отворање клиника.

Наскоро тројцата одборници пристигнале во Занзибар и се сретнале со главниот министер во неговата канцеларија во 1986 година. Тој се сетил на адвентистичката клиника во која се лекувал и ги повикал посетителите веднаш да започнат со работа за отворање на клиниката. Тој, исто така, им наложил на здравствените власти на островот да го одобрат овој предлог-проект.

Но, минувале месеци, а ништо не се случувало. Не било дадено одобрение.

Конечно, еден црковен водач отишол кај главниот министер и го прашал што се случува.

Главниот министер бил вознемирен поради доцнењето. Тој интервенирал за да се осигури дека предлог-проектот ќе биде брзо одобрен.

Потоа црквата морала да најде локација за клиниката. Црковните водачи побарале помош од еден литературен евангелист кој живеел на островот во последните пет години. Човекот пронашол згради на поранешен хотел, кој се состоел од две згради на спротивните страни од улицата. Биле на продажба две години. Црквата ги купила тие згради.

Докторот Џозаја Тајали пристигнал од копното за да ги започне активностите на клиниката. Под негов надзор, зградите биле реновирани, а од копното била донесена медицинска, хируршка и лабораториска опрема.

На д-р Џозаја му била дадена дозвола да отвори аптека која продавала лекови во клиниката. Според законот, сите медицински услуги што се нудат во Занзибар морале да бидат бесплатни, а тој барал начин да помогне во плаќањето на персоналот на клиниката. Парите заработени од продажбата

на лекови се покажале како доволни за покривање на платите на персоналот и за купување дополнителни лекови.

Адвентистичката клиника во Занзибар е отворена на 31 јануари 1988 година. Главниот министер на Занзибар бил задоволен. Така, кога членовите на неговото семејство би се разболеле, тој ги праќал во клиниката на лекување. Други значајни пациенти во клиниката биле сопругата на претседателот на Занзибар и други високи функционери. Сепак, повеќето од пациентите се луѓе кои живеат во близина.

Д-р Џозаја, кој сега е во пензија, ја нарекол клиниката чудо од Бога. „Ова беше Божји повик да работиме во Занзибар“, вели тој. „Ние сами не ја започнавме.“

Адвентистичката клиника во Занзибар ги обезбедува основните медицински услуги во Занзибар речиси 40 години. Во тој период, на приватните клиники им било дозволено да се отворат, а Адвентистичката клиника им се придружи во прифаќањето на плаќање за нивните услуги.

Но сега нејзините две згради се веќе стари и потребно е обновување. Можете да станете дел од оваа чудесна приказна на тој начин што ќе придонесете со вашите великодушни дарови на 13-тата сабота од ова тримесечје, позната и како дар на тримесечните мисионски проекти.

Средствата ќе овозможат старите згради на клиниките да се урнат и на нивно место да се изградат нови современи згради.

Во врска со искуството

- Покажете го континентот Африка и земјата Танзанија на карта на светот, а потоа покажете го островот Занзибар каде што се наоѓа адвентистичката клиника, која ќе добие дел од дарот на13-тата сабота.
- Погледнете го краткото YouTube видео од д-р Џозаја Тајали на: bit.ly/Josiah2-ECD.
- Погледнете ја кратката YouTube порака на благодарност од д-р Стефано Деус Мохо, директор на Адвентистичката клиника во Занзибар: bit.ly/Stephano-ECD.
- Ве молиме имајте предвид дека оваа мисионерска сторија е заснована на интервју со д-р Џозаја во клиниката. За повеќе информации за клиниката, видете ја статијата напишана од докторот во Онлајн енциклопедијата на адвентистите на седмиот ден: bit.ly/Zanzibar-Dispense.
- Преземете ги сликите од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).

Мисионски факти

- Првите мисионери во она што подоцна ќе стане Танзанија биле двајца Германци, А. Ц. Енс и Јоханес Елерс, во 1903 година. Енс бил градинар, а Елерс бил вработен како молер во Германија.

Ви благодариме за вашата великодушна поддршка на овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Вратата со кафена боја

ТАНЗАНИЈА | 13 јуни

Џозаја Тајали

Мисионската сторија од оваа седмица зборува за тоа како првите верници се придружиле на Адвентистичката црква на седмиот ден на островот Занзибар, кој е дел од Танзанија и се наоѓа веднаш покрај источниот брег на Африка. Ова искуство се случило во 1987 година.

Било вообичаено саботно утро на африканскиот остров Занзибар. Џозаја, главниот лекар во единствената адвентистичка клиника на островот, се подготвувал да оди во црква, кога слушнал тропање на вратата од клиниката.

Бил изненаден. Никој не затропал на вратата откако се преселил во клиниката пред многу месеци.

За време на неговиот престој на островот, тој дознал дека е многу невообичаено луѓето да тропаат. Кога островјаните сакале да привлечат нечие внимание во куќата, тие викале: „Здраво! Здраво!“

Луѓето тропале на вратите само на копното на Танзанија, каде што е роден.

Џозаја отишол до вратата и ја отвори.л Вратата била кафеава, голема, единствена од ваков вид во соседството.

Тој видел седум странци надвор – тројца мажи, жена, тинејџер и две деца. „Повелете, што сакате?“ прашал тој.

Човекот одговорил: „Докторе, знаеме дека ова е клиника и тука сме да разговараме со вас.“

„За што би сакале да разговараме?“ праша Џозаја.

„Само сослушајте нè“, одговорил човекот. „Сакаме да разговараме со вас.“

Докторот ги повикал да влезат. Човекот се претставил како Мојсеј, а останатите како негова сопруга, деца и пријател по име Езекиел.

Потоа раскажал една необична приказна. Рекол дека сонувал и дека му било кажано да оди во таа и таа област.

„Ќе видиш голема, кафеава врата таму“, рекол гласот. „Затропај на вратата.“ Луѓето што ќе отворат се христијани од копното кои ја донеле вистината за Исус на овој остров. „Тие ќе ти кажат што да правиш.“

Мојсеј сметал дека сонот е ненаден, но кога се разбудил, решил да го игнорира. Потоа повторно го сонувал истиот сон. Повторно го игнорирал. Кога го сонувал истиот сон и третата ноќ, следното утро се јавил кај своето

семејство и ги однел во клиниката. Било сабота, рано наутро.

„Има само една голема, кафеава врата во оваа населба“, им рекол Џозаја. „Ја препознав од сонот. Но, кога пристигнавме тоа утро, вратата беше затворена. Во сонот ми беше кажано да тропнам, па затоа тропав.“

Џозаја се насмевнал. Мојсеј продолжил. „Можеби ти си оној што го барам од моите соништа“, рекол тој. „Дали си христијанин?“

Џозаја кимнал со главата во знак на согласност.

„Денес е ден кога се одржува богослужение“, рекол тој. „Дали сакате да одиме заедно?“

Мојсеј се согласил.

Тие се качиле на автобус до нивната матична црква. По службата, ручале во црквата, а потоа се вратиле со автобус во клиниката.

По тој ден, Мојсеј и неговото семејство почнале да одат на домашната црква секоја сабота. Џозаја доаѓал во нивниот дом и ја проучувал Библијата со нив. Се покажало дека Мојсеј бил христијанин кој се преселил во Занзибар од копното седум години претходно. Неодамна на островот запознал еден адвентистички литерарен евангелист, и тој и неговиот пријател Езекиел разговарале за Библијата со него.

Потоа сонувал за големата кафеава врата.

Дошол денот кога Џозаја контактирал со пасторот на копното и го информирал дека познава двајца луѓе – Мојсеј и Езекиел – кои биле подготвени да бидат крстени.

Пасторот бил изненаден.

Никој не бил крстен во Занзибар со години. Набргу потоа, пасторот ги крстил Мојсеј и Езекиел во водите на Индискиот Океан.

Во врска со искуството

- Покажете го континентот Африка и земјата Танзанија на карта на светот, а потоа покажете го островот Занзибар, каде што се наоѓа адвентистичката клиника, која ќе добие дел од дарот на 13-тата сабота.
- Погледнете го краткиот видеоклип со д-р Џозаја Тајали: bit.ly/Josiah3-ECD.
- Погледнете ја кратката порака на благодарност на YouTube од д-р Стефано Деус Мохо, директор на адвентистичката клиника во Занзибар: bit.ly/Stephano-ECD.
- Имајте предвид дека оваа мисионска сторија е заснована на интервју со д-р Џозаја и Езекиел во клиниката. Мојсеј оттогаш се преселил на копното. За повеќе информации за клиниката, видете ја статијата од докторот во Онлајн енциклопедијата на адвентистите на седмиот ден:
bit.ly/Zanzibar-Dispense.
- Преземете ги сликите од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).

Важни факти

- Национално животно на Танзанија е жирафата, национален цвет е африканскиот каранфил, а национален симбол е ухуру, керозинска факел што симболизира слобода и светлина.
- Танзанија е најголемиот производител на каранфилче во светот.
- Танзанитот е темно син скапоцен камен откриен во 1967 година и пронајден само во Танзанија.

Џозаја се радувал кога видел двајца луѓе како му го посветуваат својот живот на Исуса. Тој не направил ништо друго освен што ја отворил големата, кафеава врата. Бог го направил останатото.

Големата, кафеава врата што Џозаја ја отворил во адвентистичката клиника во Занзибар, години подоцна била заменета со друга врата.

Но, денес, и на двете згради што ја сочинуваат клиниката треба да се заменат повеќе отколку само врати. Можете да бидете дел од оваа сторија со тоа што ќе го приложите својот дар на 13-тата сабота во ова тримесечје, позната и како дар на тримесечниот мисионерски проект. Вашите прилози ќе овозможат двете згради на адвентистичката клиника во Занзибар да бидат срушени и заменети со две современи згради. Ви благодариме што со своите средства великодушно придонесувате за овој важен проект.

Ендру Мекчесни

Господар на саботата

ТАНЗАНИЈА | 20 јуни

Езекиел

Мисионската сторија од оваа седмица раскажува за тоа како првите верници се приклучиле на Адвентистичката црква на седмиот ден на островот Занзибар, кој е дел од Танзанија и се наоѓа веднаш покрај источниот брег на Африка. Ова искуство се случило во 1986 година.

Езекиел бил збунет. Не знаел што да мисли за книгата со наслов „Дали вистинскиот ден Господов е петок, сабота или недела?“

Некој му дал книга напишана од В. Данкан Ева, поранешен потпретседател на Генералната конференција.

Тој ја читал книгата во својот дом на островот Занзибар. За разлика од повеќето луѓе на островот, тој бил христијанин. Се преселил на Занзибар една година претходно, во 1985 година, за да се засолни од семејните проблеми на танзанискoто копно.

Езекиел бил збунет од книгата. Тој бил прилично сигурен дека вистинскиот Господов ден не е петок, денот што многу луѓе на островот го празнувале. Цел живот ја празнувал неделата, но во книгата прочитал дека Божјиот свет ден, всушност, е саботата.

Тој разговарал со еден пријател, христијанин по име Мојсеј, кој исто така се преселил на Занзибар од коп-

ното. Тие се согласиле дека пораката на книгата е лажна, но нејзиниот аргумент за тоа дека саботата е свет ден бил убедлив, и Езекиел не можел да го тргне од глава.

Тој отишол кај човекот што му ја дал книгата.

„Кажи му на оној што ти ја дал оваа книга да дојде да ме посети", замолил тој. „Сакам да го прашам што е вистина."

Наскоро, еден адвентистички литературен евангелист, по име Јохан, ги посетил Езекиел и Мојсеј.

Тој се обидел да одговори на нивните прашања за Божјиот ден. Додека разговарале за тоа, им ги понудил библиските лекции „Гласот на пророштвото". Додал: „Ако одговорите на сите прашања во лекциите, ќе ви дадам подарок".

Езекиел и Мојсеј биле заинтригирани. Тие ги примиле првите пет лекции и ги завршиле. Јохан ги исправал лекциите и им дал и други пет.

Кога ги завршиле сите 20 лекции, тој им честитал за положениот курс и им врачил свидетелство. Исто така, им го дал и ветениот подарок: три пара сиви панталони и три црвени и сини кошули со долги ракави за секој од нив.

Езекиел и Мојсеј биле задоволни. Многумина од луѓето немале повеќе од само еден комплет облека. Езекиел задржал еден комплет за себе, а другите два им ги дал на своите роднини.

Изненадените роднини го прашале како ја добил облеката, а тој одговорил: „Ве молам, дојдете да ви покажам".

Роднините и пријателите се пријавиле за библиските лекции.

Во врска со искуството

- **Покажете го континентот Африка и државата Танзанија на карта на светот, а потоа покажете го островот Занзибар каде што се наоѓа адвентистичката клиника, која ќе добие дел од дарот на 13-тата сабота.**
- **Погледнете го краткиот видеоклип со Езекиел: bit.ly/Ezekiel-ECD.**
- **Погледнете ја на YouTube краткатa порака на благодарност од д-р Стефано Деус Моџо, директор на адвентистичката клиника во Занзибар: bit.ly/Stephano-ECD.**
- **Прочитајте повеќе за Занзибар и литературниот евангелист Јохан Лукваро во онлајн енциклопедијата на адвентистите на седмиот ден: bit.ly/Zanzibar-ECD. Прочитајте за клиниката на: bit.ly/Zanzibar-Dispensary.**
- **Дали знаевте дека книгата на В. Данкан Ева, „Дали вистинскиот Господов ден е петок, сабота или недела?" (на свахили: Sabato ya kweli ljumaa Jumapi au Jumpali?) е широко распространета низ цела Танзанија и довела многу луѓе до седмиот ден, саботата? Прочитајте повеќе за В. Данкан Ева во Енциклопедијата на адвентистите на седмиот ден: bit.ly/Duncan-Eva.**
- Преземете ги сликите од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).

Важни факти

- Само 73 проценти од жените и 83 проценти од мажите во Танзанија знаат да читаат и пишуваат.

Откако ги завршил сите 20 лекции, Езекиел почнал да ја почитува саботата.

Потоа Јохан ги охрабрил него и Мојсеј да почнат со втор курс. Кога ги завршиле следните 20 лекции, добиле уште едно свидетелство и уште три комплети панталони и кошули.

Потоа Јохан понудил библиски проучувања за здравјето. По тие 20 лекции, Езекиел и Мојсеј добиле уште едно свидетелство и уште панталони и кошули.

Им требало околу една година за да ги завршат сите три курсеви.

Додека учеле, Мојсеј сонувал три соништа за голема, кафеава врата. По третиот сон, тој и Езекиел затропале на големата, кафеава врата од новата адвентистичка клиника на островот.

Докторот од клиниката ги однел во домашната адвентистичка црква и ја зајакнал нивната вера со дополнителни библиски проучувања.

Откако го завршил третиот курс со Јохан, Езекиел побарал да биде крстен. Така, тој и Мојсеј биле крстени во Индискиот Океан. Јохан и докторот од клиниката им се придружиле во океанот додека се крштевале. Тие биле првите адвентисти крстени во Занзибар по многу години.

Во 1989 година, на островот пристигнал првиот адвентистички пастор, а шест години подоцна, во 1995 година, била отворена првата адвентистичка црква.

Денес, членовите на црквата се составуваат во шест цркви и пет саботни школи. Секоја сабота, Езекиел може да се види во една од црквите на островот. Мојсеј се вратил да живее на копното на Танзанија, но двајцата се во чест контакт.

Езекиел е благодарен на литерарниот евангелист и докторот. Преку нив ја дознал вистината за саботата и за Господарот на саботата. „Му благодариме на Бога што го запознавме и што можеме да се потпреме на Него.“

Адвентистичката клиника во Занзибар ги обезбедува основните здравствени услуги во Занзибар речиси 40 години. Но, сега нејзините две згради се стари и потребно им е обновување и проширување.

Можете да бидете дел од оваа сторија со тоа што ќе ги приложите вашите дарови на 13-тата сабота ова тримесечје. Даровите ќе овозможат две згради на адвентистичката клиника на Занзибар да бидат срушени и заменети со две современи згради. Ви благодариме што со вашите средства великодушно ќе го поддржите овој важен проект.

Ендру Мекчесни

„Докторот“ Ибрахим

ПРОГРАМА НА 13-ТАТА САБОТА, ТАНЗАНИЈА | 27 јуни

Ибрахим Алекс Џума

Мисионското искуство од оваа седмица зборува за првиот адвентистички пастор кој живеел на островот Занзибар, кој е дел од Танзанија и се наоѓа веднаш покрај источниот брег на Африка. Пасторот Ибрахим Алекс Џума пристигнал од копното на Танзанија во 1989 година.

Ибрахим не бил обучен за лекар. Студирал теологија за да стане пастор, но научил многу здравствени принципи водејќи програми за откажување од пушење, помагајќи им на луѓето да престанат да пијат и лично придржувајќи се до вегетаријанската исхрана заснована на здравствени совети.

Така, тој пристигнал на островот Занзибар како медицински работник, а не како пастор. Ибрахим разбрал зошто. Многу од островјаните не биле христијани и тој не би бил добро пречекан кога би дошол како пастор. И самиот пораснал во истата нехристијанска светска религија што ја практикувале многу од островјаните.

Ибрахим пристигнал со сопругата и петте деца во 1989 година, една година откако на островот се отворила првата адвентистичка клиника. Тој работел со директорот на клиниката, д-р Џозаја, а островјаните го нарекувале „докторот“.

Како здравствен работник, Ибрахим патувал низ Занзибар поучувајќи ги луѓето за здравствените принципи.

Набрзо стекнал репутација на добротвор.

Во еден хотел, забележал дека рецепционерот пуши една цигара по друга. Му рекол: „Можам да ти помогнам да се откажеш од пушењето и да се ослободиш од таа навика.“

Тој се молел со човекот и му понудил неколку совети за откажување од тутунот.

Кога рецепционерот успешно се откажал од пушењето, им кажал на сите за Ибрахим.

Локалната црковна заедница се состоела од седум луѓе кога пристигнал Ибрахим. Меѓу нив биле Езекиел и Мојсеј, двајца мажи од копното Танзанија кои биле крстени неколку години претходно, и уште петмина други кои Езекиел и Мојсеј ги довеле до крштевање.

Овие седуммина адвентисти ја споделувале својата вера со другите христијани. Еден месец откако пристигнал Ибрахим, тој крстил девет лица.

Едно од тие девет лица сега работи во адвентистичката клиника.

Во клиниката, таткото на лаборантот се приклучил на црквата преку работата на Ибрахим. Таткото бил пастор кој еднаш го поканил Ибрахим да проповеда во неговата црква. Ибрахим проповедал за саботата како библиски седми ден, а пасторот и неговото семејство биле преобратени и крстени.

Понекогаш деновите биле тешки. Децата на Ибрахим, кои биле на возраст меѓу 10 и 15 години, биле нападнати и на други начини малтретирани на училиште. Ибрахим се молел децата да не се обесхрабрат, и Бог ги услишил неговите молитви.

Сите пет деца, и шестото родено подоцна, станале верни адвентисти, под влијание на пасторот и неговата сопруга.

Но потенцијална опасност понекогаш се крие зад аголот.

Висок владин службеник еднаш ги предупредил Ибрахим и докторот од клиниката да не одат на состанок.

„Некој сака да ви наштети", им рекол тој. „Не одете."

Друг пат, еден нов пријател, кој не бил христијанин, го предупредил Ибрахим да не одат на состанокот.

„Не одете таму денес", го предупредил тој. „Сакаат да ве повредат."

Некои островјани не биле пријателски настроени. Еден пензиониран војник му рекол на Ибрахим: „Дојде тука за да го донесеш христијанството на нашиот остров. Врати се на копното. Не те сакаме тука." Друг островјанец му се заканил: „Ќе те убиеме ако останеш. Кој и да те убие, ќе оди директно во рајот затоа што направил нешто добро убивајќи го оној што се обидува да го упропасти нашиот остров."

Ибрахим ги преживеал сите заговори, а црквата напредувала.

Извесно време членовите на црквата одржувале богослужби секоја сабота на изнајмено фудбалско игралиште. Како што растела потребата за црковна зграда, Ибрахим и еден лекар од клиниката ги посетиле властите на Занзибар.

Ибрахим му рекол на владиниот службеник: „Во нашата клиника имаме лекари и медицински сестри кои се адвентисти на седмиот ден. Тие немаат место за богослужение. Ве молам, можеме ли да најдеме земјиште на кое би можеле да изградимее место за богослужение?" Владиниот службеник веднаш наредил да им се додели земјиште на адвентистите за да изградат црква.

Ибрахим сфатил дека е лесно да се добие земјиштето бидејќи клиниката била добро позната и успешно лекувала многу луѓе.

Тој му е благодарен на Бога за овој голем благослов – постоењето на Адвентистичката клиника.

Првата адвентистичка црква била отворена во 1995 година. Претседателот на Генералната конференција, Роберт С. Фолкенберг, присуствувал на свеченото посветување.

Следната година, работата на Ибрахим во Занзибар била завршена и тој отишол да служи на копното на Танзанија.

Кога пристигнал, групата која се состоела од само седум адвентисти, пораснала на 160 кога заминал. Денес

на островот живеат повеќе од 1.000 членови на црквата. На 71 година, Ибрахим сè уште проповеда и учествува и на богослуженија што се одржуваат во затворот.

Одвреме-навреме се враќа во Занзибар.

Тој му е благодарен на Бога што го испратил во Занзибар. Тој е благодарен за адвентистичката клиника, која и денес сè уште им носи исцелување на многу луѓе.

Адвентистичката клиника во Занзибар ги обезбедува основните здравствени услуги на Занзибар речиси 40 години. Но, сега двете нејзини згради се стари и потребна им е обнова и проширување.

Можете да бидете дел од оваа сторија со тоа што ќе го приложите дарот на 13-тата сабота ова тримесечје, познат и како дар за тримесечен мисионски проект. Прилозите ќе овозможат рушење на двете стари згради на адвентистичките клиники во Занзибар и замена со две модерни згради.

Средствата ќе бидат наменети и за четири други проекти во Источноцентралната африканска дивизија: изградба на клиника во Бурунди, изградба на училиште за медицински сестри на Адвентистичкиот универзитет во Луканга во Демократска Република Конго, изградба на предучилишна установа во Кенија и изградба и опремување на голем медиумски центар во Демократска Република Конго.

Ви благодариме што со вашите средства великодушно ќе ги поддржите овие важни проекти.

Во врска со искуството

- **Покажете го континентот Африка и земјата Танзанија на карта на светот, а потоа покажете го островот Занзибар, каде што се наоѓа адвентистичката клиника, која ќе добие дел од дарот на 13-тата сабота.**
- **Погледнете го краткиот видеоклип со Езекиел: bit.ly/Ezekiel-ECD.**
- **Погледнете ја кратката порака на благодарност на YouTube од д-р Стефано Деус Мохо, директор на адвентистичката клиника во Занзибар: bit.ly/Stephano-ECD.**
- **Прочитајте повеќе за Занзибар во онлајн енциклопедијата на адвентистите на седмиот ден: bit.ly/Zanzibar-ECD. Прочитајте за клиниката на: bit.ly/Zanzibar-Dispensary.**
- **Преземете слики од Фејсбук: (bit.ly/fb-mq).**

Ендру Мекчесни

(Приложување на даровите во придружба на инструментална музика)

Пред Тринаесеттата сабота

- Потсетете ги сите дека нивните мисионски дарови се наменети за ширење на Божјата Реч низ целиот свет и дека 1/4 од даровите на 13-тата сабота ќе бидат употребени за проекти во Источноцентрално-африканската дивизија.
- Нараторот не треба да ја запомни приказната, но треба да биде доволно запознаен со материјалот за да не мора да го чита. Алтернативно, децата и возрасните можат да ја одглумат приказната.
- Пред или по приказната, користете мапа за да ги покажете местата во Источно-централноафриканската дивизија - Бурунди, Демократска Република Конго, Кенија и Танзанија - кои ќе го примат приносот.

Поглед на двете згради што ја сочинуваат адвентистичката клиника во Занзибар.

Идни проекти на Тринаесеттата сабота

Проектите на Тринаесеттата сабота за следното тримесечје ќе бидат остварени во Интеревропската дивизија.

- Изградба на градинка во Софија, Бугарија.
- Изградба и опремување на младинска црква и центар за обука во Белгија.
- Изградба на блок студентски дом на Адвентистичкиот универзитет „Вила Аурора“ во Фиренца, Италија.
- Изградба на две основни училишта во Макеа и Перету, Романија.

Извори за водачите

Не заборавајте да го преземете вашето бесплатно видео *Mission Spotlight,* кое содржи извештаи од Источноцентралната африканска дивизија и пошироко. Преземете или проследете ја веб-страницата на Адвентистичката мисија на bit.ly/missionspotlight.

Онлајн информации

Следниве извори на информации можат да бидат корисни при подготовката за вестите во саботната школа. За повеќе информации за културите и историјата на земјите претставени во ова тримесечје, посетете ги:

Веб-страници

Бурунди:

официјален државен сајт	mae.gov.bi/en
Vikitravel	wikitravel.org/en/
Stejt department SAD	bit.ly/USSD_Burundi

Демократска Република Конго:

официјален државен сајт	ambadrcusa.org
Kongo Travel и тури	congotravelandtours.com
Stejt department SAD	bit.ly/USSD_DRC

Кенија:

официјален државен сајт	president.go.ke
CNN	cnn.it/40Tix77
Lounli planet	lonelyplanet.com/kenya

Танзанија:

официјален државен сајт	tanzania.go.tz
Фодорови патувања	bit.ly/FODOR_Tanz
Национална географија	on.natgeo.com/48SCxJh

Адвентистички институции - Источноцентрална Африка:

Источноцентрална африканска дивизија	ecd.adventist.org
Унијата Бурунди	bumadventiste.org
Унијата Источна Кенија	eku.adventist.org
Унијата Западна Кенија	wku.adventist.org
Унијата Северна Танзанија	en.ntucadventist.org
Адвентистичкиот универзитет во Африка (Кенија)	aua.ac.ke
Универзитетот на Источна Африка Баратон (Кенија)	ueab.ac.ke
Универзитетот Аруша (Танзанија)	uoa.ac.tz
Адвентистичкиот универзитет Гома (Д. Р. Конго)	uago.ac.cd

АДВЕНТИСТИЧКА МИСИЈА
за возрасни и млади

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА

2/2026

Вести од светот

Излегува тримесечно

Издава:
Управниот одбор на Христијанската адвентистичка црква во Р. Македонија

Превод и техничка подготовка:
Мелита Томовска

Одговара:
Илија Киров

Адреса:
ул.„Влае“ бр. 42
www.adventisti.mk

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА

Планирањето ќе помогне вниманието да се фокусира на светската мисија и да се зголеми седмичното мисионско дарување. Сосредоточете го своето внимание на светската мисија и зголемете ги седмичните мисионски дарувања. Побарајте од вашиот Одбор на саботната школа да ја постави целта за вашите мисионски дарувања. (Поставете повисока цел од онаа што била за минатото тримесечје, поделете ја сумата на 14 делови – (12 редовни тримесечни делови и два дела за тринаесеттата сабота). Покажете го неделниот графикон на напредок кон поставената тримесечна цел. Исто така, потсетете ги верниците дека активностите на црквата во светски рамки зависат од седмичните мисионски дарови на саботната школа. Дванаесеттата сабота поднесете извештај за мисионскиот дар собран во текот на тримесечјето и потсетете ги членовите на саботната школа да ги приготват своите дарови на 13-тата сабота за наредната седмица. Оваа информација за собраните средства мнозина ќе охрабрат да продолжат да ги приложуваат своите мисионски дарувања.

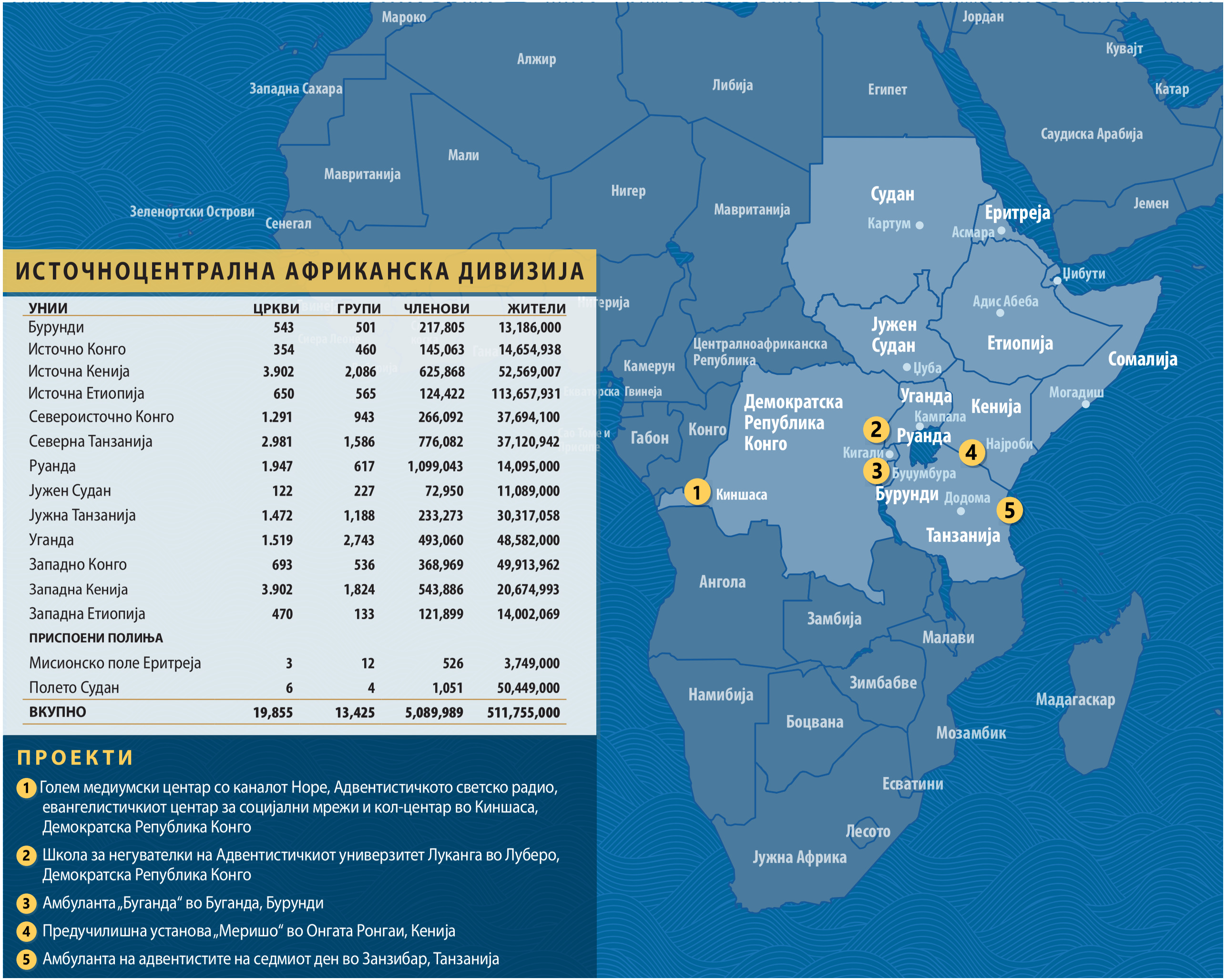

ИСТОЧНОЦЕНТРАЛНА АФРИКАНСКА ДИВИЗИЈА

УНИИ	ЦРКВИ	ГРУПИ	ЧЛЕНОВИ	ЖИТЕЛИ
Бурунди	543	501	217,805	13,186,000
Источно Конго	354	460	145,063	14,654,938
Источна Кенија	3.902	2,086	625,868	52,569,007
Источна Етиопија	650	565	124,422	113,657,931
Североисточно Конго	1.291	943	266,092	37,694,100
Северна Танзанија	2.981	1,586	776,082	37,120,942
Руанда	1.947	617	1,099,043	14,095,000
Јужен Судан	122	227	72,950	11,089,000
Јужна Танзанија	1.472	1,188	233,273	30,317,058
Уганда	1.519	2,743	493,060	48,582,000
Западно Конго	693	536	368,969	49,913,962
Западна Кенија	3.902	1,824	543,886	20,674,993
Западна Етиопија	470	133	121,899	14,002,069
ПРИСПОЕНИ ПОЛИЊА				
Мисионско поле Еритреја	3	12	526	3,749,000
Полето Судан	6	4	1,051	50,449,000
ВКУПНО	19,855	13,425	5,089,989	511,755,000

ПРОЕКТИ

1. Голем медиумски центар со каналот Hope, Адвентистичкото светско радио, евангелистичкиот центар за социјални мрежи и кол-центар во Киншаса, Демократска Република Конго
2. Школа за негувателки на Адвентистичкиот универзитет Луканга во Луберо, Демократска Република Конго
3. Амбуланта „Буганда" во Буганда, Бурунди
4. Предучилишна установа „Меришо" во Онгата Ронгаи, Кенија
5. Амбуланта на адвентистите на седмиот ден во Занзибар, Танзанија